

Min-Jun is goed genoeg

Kelly Hunsaker

Gebaseerd op een
waargebeurd verhaal

*Jezus is mijn beste
Vriend. [Hij houdt van jou
en mij] (Kinderliedjes, 37).*

Min-Jun keek uit het
raam naar de wolken.
'Het ziet ernaar uit dat het
morgen gaat regenen',
zei hij.

Opa keek op van zijn
krant en knikte. Het was
het eind van de zomer in
Seoul (Zuid-Korea) en de regentijd
was begonnen.

Min-Jun zette een paraplu naast
zijn zondagse kleren. 'Ik denk
dat we morgen vroeg moeten
vertrekken.'

Opa glimlachte. 'Goed idee. We
moeten de langere route nemen
voor het geval de lage route over-
stroomd is.'

'Denk je dat het kerkgebouw
veilig zal zijn?' vroeg Min-Jun. Vorig

jaar was de kelder in de regentijd
volgelopen.

'Ja', zei opa. 'Maar bidden kan
nooit kwaad.'

'Dan bid ik vanavond voor de
kerk. En dat we daar goed zullen
aankomen. *Jal-ja-yo* (welterusten).'
Min-Jun boog en ging naar bed.

's Morgens vertrokken ze al vroeg
uit hun woning. Min-Jun keek naar
de donkere wolken aan de lucht.

'Heb geloof', zei opa.

Min-Jun volgde opa de smalle
trap op naar de heuvel vlak bij hun
woning. Bovenaan bleven ze staan
om op adem te komen. Hun witte
overhemden waren al klam van het
vocht in de lucht.

Opa stak zijn hand uit om de
eerste regendruppels te voelen.
'Voel je dat? Het begint te regenen.'

Ze staken hun paraplu's op.
Tegen de tijd dat ze de volgende

trap bereikten, regende het hard. Min-Jun tuurde om
iedere tree door de regen heen te kunnen zien. 'Oei!'
riep hij toen hij uitgleed en
op zijn knie landde.

'Heb je je pijn gedaan?'
vroeg opa. Hij leunde voor-
over om naar het gat in de
broek van Min-Jun te kijken.

'Het is maar een schram',
zei Min-Jun met trillende
stem.

'We kunnen er in de kerk
voor zorgen', zei opa.

Min-Jun en opa beklom-
men de andere trappen en
kwamen op de bovenweg.

'Het waait hier harder', zei
opa en klampte zich aan zijn
paraplu vast. Min-Jun kon
zijn paraplu nauwelijks in
bedwang houden. Plotseling
kwam er een windvlaag
die hem binnenste buiten
keerde, waarbij de paraplu bij de naden scheurde.
Min-Jun liet zijn schouders neerhangen.

Opa stak zijn paraplu uit. 'Kom onder de mijne. We
zijn er bijna.'

Min-Jun en opa deden samen met de paraplu,
maar die beschermde ze niet goed tegen de stromende
regen. Toen ze de kerk naderden, hoorde Min-Jun
muziek.

'Ze zijn al begonnen!' Min-Jun rende naar de voor-
deur. Toen zag hij zijn spiegelbeeld in het raam. Zijn
haar zat door elkaar en droop, zijn broek was gescheurd

en zijn schoenen zaten vol modder. Hij deinsde terug
van de deur en ging weer het trapje af.

'Ik ... ik kan niet naar
binnen gaan', stotterde
Min-Jun.

'Het is oké', zei opa.

'Maar ik ben helemaal
vies en nat!'

Opa keek naar Min-Jun en
toen keek hij naar de regen-
meter die aan het hek hing.

'Het is makkelijk om
regen te meten, Min-Jun,
maar hoe meten we onszelf?'

Min-Jun keek op naar opa.

'Je ziet modderige schoe-
nen, een schram op je knie
en rommelig haar, en dan
denk je dat je niet goed
genoeg bent', zei opa. 'Maar
Jezus Christus heeft een
betere manier van meten.

Hij kijkt naar je hart en weet

dat je het goede doet. Als je jezelf op zijn manier meet,
zul je zien dat je heel goed bent.'

Min-Jun keek naar de regenmeter. Het streepje ging
met iedere druppel regen verder omhoog. Hij bedacht
hoe hard hij zijn best had gedaan om naar de kerk te
komen en hoe warm en gelukkig hij zich daar voelde.
Hij bedacht hoeveel hij van de Heiland hield en hoeveel
de Heiland van hem hield.

Min-Jun sloeg zijn armen om opa heen en toen
gingen ze naar binnen. ■

De auteur woont in Colorado (VS).

BLIJF HET PROBEREN

'Het mooie van het evangelie is dat
proberen beloond wordt, ook al slagen
we niet altijd.'

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum
der Twaalf Apostelen, 'Morgen zal de Heere
wonderen doen in uw midden', *Liahona*,
mei 2016, 125-126.

